

(1312 л.) развалиль тоя рядъ, а имота му зело правителство-то.

2. Частна исторія на европейскы-ты дръжавы.

ФРАНЦІЯ И АНГЛІЯ.

§. 61.—Франція и Англія въ тоя періодъ намира-
лы ся по между си въ непрѣстаннѣ борбѣ. По Лудови-
ка VI (1108—1137) дошълъ на Французскый прѣстолъ
Лудовикъ VII (1137—1180), кой-то ся намѣсилъ въ
вторѣ-тѣ кръстоноснѣ войнѣ. Кога ся връжълъ изъ Па-
лестинѣ, напустилъ женѣ си Елеонорѣ, коя-то влада-
ла области: Гвиенѣ и Поатѣ. Елеонора наскоро ся
оженила за Хенриха Плантагенета, владѣтеля на
Нормандіѣ и на Анжу, кой-то, кога ся прѣскла лоза-та
на Вилхелма усвоителя, по наслѣдственѣ правдинѣ стѣпилъ
на Англичанскый прѣстолъ подѣ имя Хенрихъ II
(1154—1185). Нѣ понеже Хенрихъ II и потомци-ти
му зарѣдъ имота и владаніе-то, что имали у Франціѣ,
броили ся всегда като намѣстници на Французскы-ты ца-
ріе, то тѣи послѣдни-ти всякога залягали да докарать въ
покорность Англичанскы-ты царіе, а оттова ся родихѣ
крѣпавы и длѣгы войны измежду Англіѣ и Франціѣ. Съ
това намѣреніе Филиппъ II Августъ (1180—1223)
воювалъ съ наслѣдници-ты на Хенриха II, съ Рихарда
Львово-Сръдце (1189—1199) и съ брата му Ио-
анна Безъ-земѣ (1199—1216). Царуваніе-то на
Иоанна Безъ-земѣ достойно е да ся забѣлѣжи още и
по това, че той самъ себе припозналъ за папскый на-
мѣстникъ, и че съ така нарѣченѣ-тѣ Великѣ хартіѣ далъ
на благородство-то, на духовенство-то и на нѣкои градове
по дръжавѣ-тѣ си голѣмы правдины и прѣимѣшества. Въ